

ги прѣкрасни слугини да се преоблѣкътъ и украсятъ като свободни моми, и да се испрататъ до враговетѣ; послѣ прѣзъ нощта, когато враговетѣ щеле да спхтъ Филотида, да запалела една ламбада, и тутакси Римлянитѣ въоружени, да налетѣтъ противъ враговетѣ. Този договоръ станалъ слѣдъ като се съгласиле Латинитѣ, но безъ да знаятъ лукавството, и тогазъ Филотида отъ една дива смокина вдигнала запалената ламбада, а задъ гърбътъ си съ завеси и завивки затулила виделината, за да бжде не видима на враговетѣ, а видима на Римлянитѣ. Впрочемъ, Римлянитѣ щомъ виделе знакътъ, извѣднѣжъ хванале да тичатъ, и поради бързината често нжи при градскитѣ врати се канвале по между си. Тѣй щото внезапно налетиле противъ Латинитѣ, и ги победили, и за туй останалъ обичайтъ на сѣщій него день, да държатъ победоностенъ празникъ, а новнитѣ се наименовале *Козинитѣ нощи*, поради дивата смокина, която Римлянитѣ наричале *Каприфиция*. По тѣзи причина подъ сенката на една дива смокина се давалъ обѣдъ на женитѣ, за въспоменание на събитието. И тогазъ слугинитѣ играеле около дървото, и събирале пари, послѣ се ударвале помежду си съ камене, подобно на бойтъ, който ставалъ между Римляне и Сабиняне. Мнозина обаче, отъ писателитѣ отхвърлятъ това мнение. Но първийтъ обичай, който сѣ имале за да назоваватъ имената прѣзъ деньтъ, и вторийтъ, че дохождали на жертвоприношение на *Козината на Марса*, отъ тѣзи два обичаи се вижда, че се потвърждава първото разказвание; освѣнъ